

LANDSCHAPPEN

Waar loopt de zaaier, die de zwarte vogels
met grote handen gooit door losgewoelde lucht,
gevleugeld, ziedend zaaisel, als het voorjaar wordt?
De blote bomen staan met zwarte wortelen omhoog
knoppen te drinken, later zinken er blaadjes tussen.
Of staat hij stil, omhoog, als een vuurtoren staat,
die over 't lichte land en de ontwaakte zee
de zwarte bundels leven zwiept?

Waar ligt de lome zanger als het zomer is,
onder de lindes bij de glinsterende rivier?
De trage koeien met haar beierende loop
luiden haar uiers. En zijn eentonige muziek
geleidt haar langs de diepe weiden naar 't water,
van haar zachte muilen druipen druppels na het drinken.
Laat hen met rust en liggende of opgericht
hun eigene raadselen en dromen zijn.

Ik ben verdwaald in een seizoenloos gezicht,
verdronken in een bodemloze stem,
verwaaid in een gedachte, opgelicht,
ondergedompeld en bedolven
door golven van een zout verdriet,
dat oud langs jonge wangen vliet.

O menselijk landschap, vorstelijk bloeiend in de vorst,
ontbladerend in volle zomer.

Die dit gedroomd heeft is de grootste dromer.

Vasalis

In: Vergezichten en gezichten (1954)

Uit: Verzamelde gedichten

Uitgeverij Van Oorschot, Amsterdam, (2016)

“Waar ligt de lome zanger als het zomer is?”